

predsednošnjim odpravil s svojimi
motornim kolesom na izlet v Mira-
mar, kamor je povabil tudi nek-
svojo znancko, 29-letno Edero Per-
javec, stanujočo v ulici Bosco št.
2. Izletnika sta se ustavila v Mi-
ramaru do pozne noči, nakar sta
se odpravila proti domu v mesto-
v malo minutah je motocikelj, ki
je vozil z znatno naglico, dospel v
Barkovlje, kjer se je pa prijetna
vožnja mahoma prav neprijetno
končala. Pred tamošnjim javnim
kopališčem je Stokelj dohitel jav-
no kočijo, ki jo je vodil 61-letni
Josip Cerne, stanujoč v ulici S-
cilino št. 565. Da bi se ji ognil fr-
jo prehitel, je Stokelj naglo zavil
vstran, toda pri tem je nenadoma
počila pnevmatika pri "sidecaru",
zadi česar se je motocikelj hipoma
zasukal v nasprotno stran, treščil
okoli kočijo ter se prevrnil. Pri tem sta
Stokelj in njegova specializiralka
izletla na cesto, a imela sta srečo.

v nesreči, kajti zadobila sta le nevarne praske in poškodbe na raznih delih telesa. Tudi kočijaz in potnik v kočiji, 38-letni gostilničar Albert Scherian, stanujoč v ul. Donatoni št. 14, sta zadobila par prask. Ker se je motokicelj precej poškodoval, sta Štokelj in Pirjavčeva morala nadaljevati svojo pot s Černetovo kočijo, s katero sta bila prepeljana v mestno bolnišnico, kjer sta dobila potrebno pomoč.

Otrok padel z okna

Tekom par minut, ko ga je babica pustila brez nadzorstva, se je 2-letni Klavdij Giacotini, stanujoč v ulici G. R. Carli št. 4, včeraj popoldne skobacal s pomočjo stoličnice na okno in začel opazovati otroke, ki so se igrali na dvorišču. V svoji otroški brezskrbnosti se je mali Klavdij pri tem preveč nagel naprejal in strmoglavil v višine prvega nadstropja na dvorišče. Toda angel varuh mu je v nesreči stal ob strani in ga obvaroval najhujšega. Pri padcu si je otrok samo zlomil desno roko nad komolcem. Babica ga je prenesla v mestno bolnišnico, kjer se bo moral zdraviti približno mesec dni.

Tržaško sodišče

Oseparjenj gostilničar

Josip Zvanut, rojen v Podragi na Vipavskem in po poklicu telefonist, toda brezposeln, si je izmislil napraviti nekaj, kar bi mu do prineslo malo zaslužka. Spomnil se je, da ima doma še karabinersko obleko, skromen, ampak slaven ostanek iz časov, ko je služil med orožniki, in jo je tudi oblekel. Da bi si nadel bolj važno lice, si je našel na rokave znake vicebrigadirja in tako oblečen se je prikazal Josipu Auber, stanujočemu v Samatorji št. 24 in ga s strogim glasom vprašal:

— Vi ste bili enkrat kaznovan, kaj?

Gostilničar, ves prestrašen radi nenavadnega obiska in strogega nastopa, takoj odgovori:

— Da, v letu 1926. Bilo je radi neke šagre!

— Znam — je nadaljeval nemoteno navidezni brigadir. — Ravno radi tega prihajam k vam. Vi morate plačati še 180 lir!

— Ampak ne, gospod karabiner!

— Vicebrigadir!

— Oh, da, gospod vicebrigadir. Plačati sem že vse.

— Ni res!

— Je res, prosim, lahko vam pokazem pobornice.

— Mi je zadosti. Vi morate plačati še 180 lir razlike.

Toda Auber ni hotel ničesar razumeti, ko se je šlo za mošnjo. Zatorej mu sporoči Zvanut, da bo napravil hišno preiskavo in tako ugotovil, če hrani orožje.

Ubogi gostilničar, videč kakšno nevilnjo se mu zbira nad glavjo, je zgubil razsodnost in začel kričati, ter navsezadnje izjavil:

— Veste kaj, gospod. Pojdimo do maresjale v Nabrežino in tam bom njemu razjasnil vse.

Zvanut, kakor da bi ga kdo polil z mrzlo vodo, se je hitro pomiril in s tresočim glasom odgovoril:

— Ni potreba. Govoril mu bom sam. Vidim, da mora biti tu veliko nesoglasje.

Rekli so, je naglo odšel.

Gostilničar je vseeno potem šel do maresjale in tam zvedel, da je imel opravka z navadnim sloparjem. Nabrežinski karabinerji so se pa takoj odpravili na delo in vlovili pretekanega ptica.

In včeraj se je moral Zvanut zagovarjati pred tukajšnjim kazenskim senatom. Branil ga je odv. Kežič. Sicer se je branil sam, s tihim in žalostnim glasom je opisal svoje revno življenje ter kaj ga je privedlo do sramotnega koraka.

Auber, klican kot priča, opiše vse svede in nazadnje zaključil:

— Ko sem imenoval maresjalo, je Zvanut spremenil barvo ter šel, kot da ga podijo vse turije.

Sodišče je obsodilo Zvanuta na 2 meseca in 10 dni ječe, 240 lir globe in na povračilo sodnih stroškov ter konfiskacijo karabinerske obleke.

TELESNA VZGOJA

SPORT

Sportno Uduženje

O. S. V. - Današnja seja odpade radi praznika. Ista se vrši jutri ob 8.30 z jako važnim dnevnim redom. Pozivam odbornike, da se seje gotovo udeležijo. — Predsedn.

D. k. N. Tommaso
Današnja seja sportnega odeska odpade radi praznika; vrši se pa jutri ob 20.30. — V.S.O.

S. d. «Adria»

Danes važna odhodna seja pri Sv. Jakobu ob 19.30. Radi važne točke dnevnega reda naj nihče ne izostane. — Predsednik.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Obisk kneginje d'Aoste

Ponovno se mudi v naših krajih kneginja d'Aosta, ki je že večkrat obiskala naše kraje. Nadzorovati je prišla otroške vrste, ki so vzrasli v naših krajih po njeni pobudi.

Prefektov obisk

Goriški prefekt Cassini je pričel obiskovati deželo. Pretekli teden je obiskal v zasebni obliki nekatere vipavske občinske urade, preteklo nedeljo pa v družbi fašistovskega tajnika inž. Cacceseja Prvačino in Dornberga. Sprejeli so ju kot po navadi krajevne oblasti, šolska mladina in ljudje. V Prvačini je pozdravil v slovenskem jeziku prefekta domači gospod župnik. Koncem župnikovega govora je pozdravil prefekta gromovit «Živio!»

Potrditev pravi izvrševalnega konsorcija za Preval

Ministrstvo za javna dela je potrdilo pravila konsorcija za izuševanje prevalskega močvirja, ležečega pod Medano in pa Vipolžani.

S tem je zopet napravljen korak naprej v dolgem pripravljalnem postopanju za izuševanje močvirja. Ker je postopanje glede lisaškega močvirja še daleč zadaj in se vprašanje kobarškega blata komaj eno izmed prvih močvirij na slovenskem ozemlju, ki bo izušeno pod italijansko vlado.

Košnja na Goriškem

Košnja prve trave, ornice (arnice, jernice) v dolini okoli hiš, po bližnjih travnikih je že končana. Lepo vreme je v veliki meri priravnalo ljudem nepotrebno trpljenje ter ohranilo letošnje že itak izvrstno seno v dobrem stanju. V Gorah po Tolminskem sicer v večini krajev niso nakosili sicer toliko sena kot lanske leto, ko je radi obilne trave rasla kot iz vode in je bila radi tega nekoliko slabše kakovosti. Kar se je pa letos za spoznanje manje nakosilo, je pa po kakovosti boljše.

Na ožjem Goriškem pa tudi glede količine prve košnje ne zaostaja za lanskim. Na Krasu najeti Lokovčani niso še gotovi s košnjo. Gotovo pa je, da je letošnje lepo vreme nekoliko preuho za Kras in se že občutno čuti suša.

Pričenja naporno delo košnje po senožetih, oddaljenih travnikih in slabšem zemljišču.

Izgledi za otavo niso tako dobri kot za prvo košnjo.

Cena sena je toliko, da se dobro izplača delo. Zato mislijo nekateri naših kmetovalcev na intenzivnejše pridelovanje sena, za prodajo posebno v stare pokrajine kraljeva, kjer je seno skoro vedno zelo iskano.

Umor ali nasreča?

Prodčerašnjim sta prišla h krmitelju Alojziju Batiču dva gospoda in mu ukazala, naj ju pelje z avtomobilom v Zagreb. Batič je v službi pri Kolencu, lastniku javnih avtomobilov. Ko se le ni vrnil ne Batič ne avtomobil drugo jutro v gorah, je začelo Kolenca skrbeti. V tem času pa je opazil nek običajni cestar na cesti iz Zdravčine v Zagreb kakih sto korakov od zagrajskega pokopališča avtomobil. Ko se je cestar nekaj ur pozneje vračal po isti poti, je opazil avtomobil na istem mestu. Ko je stopil bliže, je koj videl, da je motranjost avtomobila krvava; hitel je, da naznani oblasti, kar je videl. Orožniki so dobili poleg krvi v avtomobilu tudi izstrelke iz revolverja. Polizvedovanje so dognala, da so stisali nekateri v noči od nedelje do ponedeljka prav tam blizu klice na pomoč. Preiskava se mrzlično nadaljuje. Doselej se ne ve še, kje se nahaja Batič, kaj je z gospodom, ki sta bila najela avtomobil. Kri v avtomobilu in izstrelki pričata, da se je moral zgoditi zločin.

Knjžni teden

Knjigarna Carducci (bivša Narodna) opozarja občinstvo, da se prodajajo do vključno dne 3. julija t. l. italijanske knjige ter slovenske knjige iz lastne založbe s popustom 20% in še več.

Ponoven koncert kobarških kozakov

V nedeljo dne 3. julija se bo vršil v gledališču Verdi v Gorici ponoven koncert kobarških kozakov, ki so želi o priliki svojega prvega koncerta toliko uspehov v Gorici.

SPREHOD IZ KOBARIDA V DREŽNICO

Kobarid, 24. junija 1927.

Precej lepo, poletno jutro, brez dežja in pekočega solca, me je vabilo ven v prosto naravo. Prejel sem torej za potno palico, v žep nekaj liric in hajd preko opevine Soče v Gore, v Drežnico. Med potjo sem srečaval mnoge skupine ljudi, ki so postajale vedno večje. Ker pa imamo tudi mi moški nekaj one radovednosti, ki jo v naši hudomušnosti pripisujemo le šibkejšemu spolu, sem se otresel vseh predsodkov, se opogumil in vprašal nekatere kobarške žene, kam in kaj. Odgovor mi je bil, da jim je pot v Drežnico, kjer da se ima vršiti običajna procesija Sv. Srca Jezusovega. Ta novica me je nemalo razveselila; dejal sem si: «Beš, Dreja, imel vsaj kaj zanimivega na tem svojem ogledu in zletu.» Tako torej jamem stopati s podvojeno silo, ki mi je od mentalnega dobrega razpoloženja prešla v žile in mislice, cigareto prižgem, korajžno naprej. — Uroda mi je naklonila na ta dan še par presenečenj. Koj ko dospem v vas, vidim vso okrašeno s cvetjem, ceste dobro očistene, kraj katerih vse polno komaj posekanih vej, okna krta s preprogami, vrh katerih polno svet. Debil sem tudi pešne kričave, mislim namreč na one razpredajalce sadja in biškotov, ki, vedoč, da ob takih prilikah naš kmetič ne čpara, prihitijo Stevini. — Ko zavijem par stvari in popijem, ne mislite vode, Bože mili, kajti pota me bi mi prinesla kakšno pijutnico, marveč ekvivalenta, grem pred cerkev. Mnogi, ki se je zbrala, je bila za to malo vas res ogromna. Kot sem mogel pozneje med procesijo ugotoviti, je bilo vseh udeležencev, to je vaščanov in Dolincev, (Kobaridcev krog 80). osemstopenjastdeset (865) po številu. Finjak bo rekel: «Kako osem, petinšestdeset!» Resnica, moj dragi! Stavil sem se med procesijo za neki vogel in od tam vsako osebo, čim je omenjeni vogel prekorajčila, štel. Ni izmedljive, kaj? Toda jaz sem s tem štejem skočil preveč naprej, zato neaj: vse po vrsti, kakor... — Držal je cerkveni obred g. mons. Koršič, nekdanj dekan v Kobaridu, ki se pa sedaj nahaja v penziji v Solkanu, odkoder je našel prišel. Poleg g. Koršiča je bil tudi sedanj kobarški dekan dr. Paulin in drugi kaplani in vikarji dekanije. Med maso kot pozneje pri procesiji, je pel cerkveni zbor. Reaenci na ljubo moram priznati, da, medtem, ko so bili moški dobri,

ženski zbor ni ugajal, ker je bilo petje preveč vito. Po končani masi se je torej pričela procesija. Tu sem opazil nekaj, kar bi lahko bilo Kobaridcem v šolo: vršila se je procesija preko kilometra dolga, v najlepšem redu. Treba bi bilo, da se v Kobaridu zavedamo, da je že enkrat čas končati, to ne samo pri procesijah, temveč tudi pri pogrebi in drugem, z ono ovčjo gonjo ter sprejeti ta mili božji red in stopati v parih. (sicer velja to bolj Kobaridkam).

No, potem, ko se je slavje končalo, se je ljudstvo razkropilo: deloma so šli v gostilne, deloma v domove in pod cerkev k črešnjam. Jaz, kajpak, sem se priključil pivu. Kot sem bolj zgoraj hvalil red ljudstva, sem primoran da izrečem drožniškim gostilničarjem kar vso hvalo za dobro kuhinjo in pa (bodimo odkriti) za še boljše klet. Neki slovenski pregovor pravi: en Slovenec — malo petja; dva Slovenca — tretet; trije Slovenci — pevski zbor. Ker so pa nekateri pregovori res iz resnice vzeti, med katerimi ta-le, je v kratkem zavrnila tudi po Drežnici lepa slovenska pesem, ki se je končala še tja v noč. Proti večeru smo se tudi mi Kobaridci jeli zavedati, kod nam je pot, in se, dobro razpoloženi, vrnili. Še gorak dobrih vtisov, pišem konec tega dopisa.

Dreja.

ST. MAVER

Prireditve prosvetnega društva «Skala» v St. Maver dne 19. junija na prostoru g. Klanjščeka je bila lepa. Igralke so igrale boljše od moških, ki so nekoliko pretiravali. Druge hibe so bile preglasno šepetanje šepetalca in pa pohajanje nezaposlenih igralcev med igro med kulisami. Petje je bilo dobro izvedeno ter je obilo pripomoglo k uspehu. Le želeli bi pa, da bi društvo opustilo na koncu ples, kar bi bilo le priporočati posebno s stališča odkritosti.

Sosed.

Vesti iz Istre

IZ KLANCA

Na dan sv. Petra in Pavla se o priliki 900-letnega praznovanja farnega godu vrši popoldne ob 3. slovenska služba božja z izbranim cerkvenim petjem in glasbo. Proizvajala se boeta Bachov in Dvořakov koncert za violino, violi in orgle. Kot solistinja nastopi g.čna Kralj, ki bo pela Grbevo «Ave Marija». Tenor solo bo podal Mascarijev «Padre nostro», domači cerkveni zbor bo zapel Zahlilešchovo «Vsi zbori» in Premrlovo «Do Marije» in več pesmi od Foersterja in Sattnerja. — Kdor ljubi lepo petje, naj se potruji praznovati sv. Petra in Klanec.

BORZNA POROČILA

Amsterdam 705-715, Belgija 242.50-252.50, Francija 69.35-69.85, London 86.40-86.70, New York 17.72%-17.84%; Španija 297.50-307.50, Švica 341-345, Atene 24-24.50, Berlin 417-427, Bukarešt 10.25-10.75, Madžarska 304-314, Praga 52.35-52.85, Dunaj 245-255, Zagreb 31-31.50.

Uradna cena zlata (27.6.) 336.49; vojnoodškodnin. obveznice 61.50.

MALI OGLASI

BERLITZ-SCHOOL Via Fabio Filii 23, pouk in prevodi v vseh jezikih. 837

KAKAO De Jong's hollandski, zasluži prednost radi njegove pristnosti in izborne kakovosti. 830

ZLATARNA N. Borsatti & Figlio, Trst, Corso 47 (lekaru Rovis) popravlja, prodaja in kupuje zlato, srebro po poštenih cenah. Govori se slovenski. 809

FES, dober čuvaj, se prod. Naslov pri tržaškem upravnistvu. 864

KOVASKEGA vajenca, krepkega in pridnega, od 15-16 let starega, sprejme takoj čirca, kovač, Stenje, Sežana. 865

INTELIGENTNA ŽENSKA iz boljše rodbine s popolnim znanjem slovenskega in nemškega jezika, trgovsko naoblašča, dobra gospodinja, se sprejme takoj na kraj Slovenije. Reflektira se samo na trajno, energično in vsestransko zanesljivo osebo, ki bi bila zmožna pozneje sama voditi trgovino in gospodinjstvo. Ponudbam naj se prilože slike pod «Inteligentna» na tržaško upravnistvo «Edinosti». 838

TRGOVSKI POMOCNIK, mešane stroške isče službe najraje kot potnik ali akcia dštnik. Poučbe s pogod pod «Vestem» na gorško upravo. 86

VII LJUBLJANSKI VELESEJEM. Očišči se ga od 2. do 11. julija 1927. 30% popust na italijanskih in 50% na jugoslovanskih železnicah. Jrcoslovenski vizum L 10.— Te olajšave so doletni cni, k kupijo izkaznice po L 12.— pri sejamskem komisariju: Agenzia Cichovin, Trst, Vial XX settembre 65, Banco Steindler, Trst, Via Gallina 2, Banco Bolaffio, Trst, Via Dante 6. Na željo preskrbi sejniški komi sar vsem interesantom, ki stanujejo izven Trsta jugoslovensko dovoljenje. Intore senti naj dopošljejo potni list in L 12.— za izkaznico, L 10.— za vizum in L 5.— za poštne stroške. 76

Darovi za birmo. Veliko izbero dobite v zlatarni POVH ALBERT Via Mazzini 46 — Trst 780

NA OBROKE.

Izgotovljene obleke in po meri, dežr plašči, tkanina, svilenina, obuvale vsakovrstno perilo itd. — Najboljši blago in najnižje cene. Veliki pc pusti na vseh cenah. 78.

Via Roma št. 3, tretje nadstropje

LION NOIR

Najbolj znano in najbolj cenjeno mazilo za čevlje

S. A. It. Prodotti LION NOIR

Milano - Via Lombric, 8

NASMEH

teh otrok je pomemben in pravi: Arriba, ki je v prvi vrsti zdravilo, se nič ne razlikuje od drugih bonbonov. Gliste, ti nevarni paraziti črev, nam ne delajo prav nikake skrbi. Arriba jih je uničila, Arriba nas je ozdravila. Arriba se prodaja v vseh lekarnah.

ARRIBA

čokoladni bonbon proti glistam

Kemično-lekarniški zavod «Alfa Madonna della Salute» - Civ. Raff. Odina, Trieste, S. Giacomo. - Glavni zastopnik in založnik za Italijo in kolonije: Adolfo Cechet, Trieste, Via S. Nicolò 11.

Potrji globoke žalosti naznanjamo, da je dne 23. t. m., po dela in trpljenja polnem življenju, v 72. letu, preminula naša predobra mati, stara mati, sestra in tačča

Franciška Vitez prej Škapin roj. Renar.

Soprog: Ivan Vitez. Otroci: Dr. Karl Škapin, odvetnik, Franica por. Žgur, Metoda por. Dolenc, Marija por. Gec, Ivan in brat F. Renar, zetje, vauki in vnukinje.

S potrjim srcem naznanjamo žalostno vest, da je v četrtek, dne 23. t. m., ob 17. uri umrl v Milacu (Siciliji) naš nad vse ljubljani

Ivan Kolerič

železničar zapustivši v neizmerni žalosti družine: Kolerič, Uršič, Sancin in Resinovič. KOZINA, dne 27. junija 1927.

PODLISTEK

FRANCE BEVK: (21)

Jakec in njegova ljubezen

«Človek je, kakor vsak drugi,» je dejala. «In lahko je boljši človek kakor vsak drugi.» «Ze razumem,» se je rezal Ivanček ironično nad Mickino razdraženostjo, ki ga je bolela. «Pojdi,» je dejala. «Prosim te, pojdi!» Ivanček je postal še za trenutek, nato je dejal: «Lahko noč!» Odšel je po lestvi, jo prislomil nazaj k drvarnici in zavriskal v noč. 12.

Micka se je odmaknila od okna in na skrivaj gledala za Ivančkom. Ko je njegova postava izgi-

nila v lunini svetlobi med visoke topole, ki so stali ob stezi, je občutila, da se je naselila mržnja v njeno srce.

Kaj mu je naredil Jakec? Poznala ga je in vedela, da ni zmožen žaliti ne z dejanjem ne z besedo in da so njega že stokrat žalili, ko on niti z mezinem ni ganil. Ali ga je napadel kot razbojnik in ga izžval, da se je branil? Ali se je zgodilo kaj drugega?

Pomisliha je, da leži ranjen v svoji novi hiši. Ze drugo noč. Ali je sam? Saj nikogar nima, saj se nihče ne zmeni zanj. Lahko bi umrl in ljudje bi ga ne pogrešali.

Ali je kdo, ki mu je obvezal rano? Ali je kdo, ki mu da vode, ki mu prinese hrane, ki mu dene cunje pod glavo in ga pogrne? Obeojen je, da pogine kot podgana...

Zasmilil se ji je ta človek v dno srca, saj ni imela v svojem srcu drugega čustva do njega, kot usmiljenje do njegovega duševnega in teles-

nega siromaštva. Nehoté se ji je potočila solza po licu.

Oblekla se je in zavezala ruto na glavo. Stopila je potihoma skozi vrata in po stopnicah v vežo. Skozi okno je sijala lunna svetloba in slikala predmete v živih barvah na steno.

Odprla je mizni predal in vzela iz njega ogromen kos črne kruha, v kanglico je nalila mleka. Postala je in pomislila. Vrnila se je znova v svojo komro, vzela nekaj belega iz skrinje in skrilila pod predpasnik.

Narahlo je odprla vrata in jih nestišno zaprla za seboj.

Ko je stala v jasni mesečni svetlobi dvorišča, je nenadoma postala in se vprašala: «Kam grem v tej nočni uri?»

Srebro je bilo razlito po dolini in po hribih, sosednja vas se je belila v njem, po listih dreves je plavalo kakor kaplje in polzelo po deblu na

ta, kjer se je nabiralo v mala jezercja. To srebro je napolnilo Mickino srce.

Premislila je, da ne sme po navadni poti krenila je par sto korakov navzdol in zavila po ozki kamniti stezi z gozd; listje je šumelo pod nogami, dračje se je lomilo pod stopinjami. Me sečna svetloba je ležala v lisah po tleh in delala pošastno sliko. Nekaj nevidnega je planilo čepot, šumenje je bilo različno slišati.

Micko je spreletelo. Mrzel pot ji je tekel po životu. Vendar ji je bilo nekam lahko pri srcu desi poti ni hotelo biti konca.

Postala je in se razgledala. Stopila je po stezi na desno, šla med skalami, ki so stale kot majhn piramide med debli, navzgor, ter se oprjemala levice njih raskave površine. Zadevala je v src bot in veje, ki so ležale čez samotno stezo, preska kovala je sence, ki so ji plahutale pod nogami k strahovi.